

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2020*

[Κείμενο διορθωμένο με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2020]

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Αποτελέσματα της παράδοσης – Άρθρο 27 – Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις – Κανόνας της ειδικότητας»

Στην υπόθεση C-195/20 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 21ης Απριλίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Μαΐου 2020, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

XC,

παρισταμένου του:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin (εισηγητή), D. Šváby, K. Jürimäe και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: D. Dittert, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη το από 21 Απριλίου 2020 αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Μαΐου 2020, να εκδικασθεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την από 25 Μαΐου 2020 απόφαση του τετάρτου τμήματος να κάνει δεκτό το αίτημα αυτό,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιουλίου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο ΧC, εκπροσωπούμενος από τους M. Franzikowski και F. S. Fülcher, Rechtsanwälte,
- ο Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, εκπροσωπούμενος από τον P. Frank και την S. Heine,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller, M. Hellmann και F. Halabi,
- [Όπως διορθώθηκε με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2020] η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την J. Quane, επικουρούμενη από την M. Gray, SC,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid και τον R. Troosters,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Αυγούστου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2013, L 222, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του ΧC, ο οποίος έχει καταδικαστεί στη Γερμανία σε στερητική της ελευθερίας ποινή για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης οι οποίες τελέσθηκαν στην Πορτογαλία το 2005.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 έχουν ως εξής:
 - «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.»

4 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της απόφασης-πλαισίου ορίζει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.»

5 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου ορίζει τα εξής:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·

β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·

γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·

δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·

ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·

στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·

ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.»

6 Το άρθρο 27 της ίδιας απόφασης-πλαισίου έχει ως εξής:

«1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, τεκμαίρεται η συγκατάθεση για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου προς έκτιση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση.

2. Εξαιρέσει των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν ο παραδοθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

[...]

ζ) οσάκις η δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε τον συλληφθέντα δίδει τη σχετική συγκατάθεση της σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Δίδεται συγκατάθεση όταν για την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται χωρεί επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης.

[...]»

Το γερμανικό δίκαιο

7 Το άρθρο 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαisiού 2002/584 μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με το άρθρο 83h, παράγραφοι 1 και 2, του Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), της 23ης Δεκεμβρίου 1982 (BGBl. 1982 I, σ. 2071), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης.

8 Το εν λόγω άρθρο 83h ορίζει τα εξής:

«1) Πρόσωπα τα οποία παραδίδονται από κράτος μέλος βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. δεν διώκονται, καταδικάζονται ή άλλως πως στερούνται της ελευθερίας τους για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή τους πλην εκείνης η οποία προκάλεσε την παράδοση [...]

[...]

2) Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν:

1. ο παραδοθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

2. η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας·

3. η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου·

4. στον παραδοθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας, ακόμη και εάν αυτή η ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την ατομική του ελευθερία·

5. το κράτος μέλος εκτέλεσης ή ο παραδοθείς παραιτήθηκαν από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας.

3) Μετά την παράδοση, η δήλωση παραίτησης του παραδοθέντος γίνεται ενώπιον δικαστή ή εισαγγελέα και συντάσσεται σχετική έκθεση. Η παραίτηση είναι αμετάκλητη. Στον παραδοθέντα επισημαίνεται το αμετάκλητο της ανωτέρω δήλωσης.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 9 Ο ΧC διώχθηκε στη Γερμανία στο πλαίσιο τριών χωριστών ποινικών διαδικασιών οι οποίες αφορούσαν, αντιστοίχως, πρώτον, διακίνηση ναρκωτικών, δεύτερον, σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκου τελεσθείσα στην Πορτογαλία και, τρίτον, βιασμό διακεκριμένης μορφής και ληστρική εκβίαση, οι οποίες επίσης τελέστηκαν στην Πορτογαλία.
- 10 Κατ' αρχάς, στις 6 Οκτωβρίου 2011 ο ΧC καταδικάστηκε από το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll, Γερμανία) για διακίνηση ναρκωτικών ουσιών σε στερητική της ελευθερίας ποινή συνολικής διάρκειας ενός έτους και εννέα μηνών. Η εκτέλεση της ποινής αυτής αναστάλη υπό όρους.
- 11 Εν συνεχεία, το 2016, κινήθηκε στη Γερμανία ποινική δίωξη κατά του ΧC για το έγκλημα της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκου που είχε τελεσθεί στην Πορτογαλία και, στις 23 Αυγούστου 2016, η Staatsanwaltschaft Hannover (εισαγγελία Αννόβερου, Γερμανία) εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης για την εγκληματική αυτή πράξη. Ο ΧC, δεδομένου ότι το Tribunal da Relação de Évora (εφετείο Évora, Πορτογαλία) επέτρεψε την παράδοσή του στις γερμανικές δικαστικές αρχές για την εν λόγω αξιόποινη πράξη και ότι ο ίδιος δεν παραιτήθηκε στο πλαίσιο αυτό από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, παραδόθηκε από τις πορτογαλικές δικαστικές αρχές στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 22 Ιουνίου 2017. Κατόπιν της καταδίκης του σε στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας ενός έτους και τριών μηνών, φυλακίστηκε στο εν λόγω κράτος μέλος.
- 12 Κατά την εκτέλεση της ποινής που του επιβλήθηκε για σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκου, ήρθη η υπό όρους αναστολή της εκτέλεσης της ποινής που του είχε επιβάλει στις 6 Οκτωβρίου 2011 το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) για διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Στις 22 Αυγούστου 2018 η Staatsanwaltschaft Flensburg (εισαγγελία Flensburg, Γερμανία) ζήτησε από το Tribunal da Relação de Évora (εφετείο Évora), ως δικαστική αρχή εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για το οποίο έγινε λόγος στη σκέψη 11 της παρούσας απόφασης, να παραιτηθεί από την εφαρμογή του κανόνα της ειδικότητας και να συγκατατεθεί στην εκτέλεση της ποινής που επέβαλε το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) στις 6 Οκτωβρίου 2011.
- 13 Στις 31 Αυγούστου 2018, ελλείψει απάντησης εκ μέρους του Tribunal da Relação de Évora (εφετείο Évora), ο ΧC αφέθηκε ελεύθερος και τέθηκε υπό κοινωνική και δικαστική παρακολούθηση για πέντε έτη, στο πλαίσιο της οποίας όφειλε να παρουσιάζεται μία φορά τον μήνα στον αρμόδιο επιμελητή. Στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 μετέβη στις Κάτω Χώρες και στη συνέχεια στην Ιταλία. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η εισαγγελία Flensburg εξέδωσε κατά του ΧC ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για την εκτέλεση της απόφασης του Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) της 6ης Οκτωβρίου 2011.
- 14 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2018 ο ΧC συνελήφθη στην Ιταλία βάσει του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Στις 10 Οκτωβρίου 2018 η ιταλική αρχή εκτέλεσης συμφώνησε για την παράδοσή του. Στις 18 Οκτωβρίου 2018 ο ΧC παραδόθηκε στις γερμανικές αρχές.

- 15 Τέλος, στις 5 Νοεμβρίου 2018, το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig, Γερμανία) εξέδωσε ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο της ανάκρισης για μια τρίτη ποινική υπόθεση στην οποία εμπλεκόταν ο ΧC και η οποία αφορούσε τις εγκληματικές πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης που τελέστηκαν στην Πορτογαλία το 2005.
- 16 Στις 12 Δεκεμβρίου 2018 η Staatsanwaltschaft Braunschweig (εισαγγελία Braunschweig, Γερμανία) ζήτησε από την ιταλική αρχή εκτέλεσης να συμφωνήσει για τη δίωξη του ΧC και για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης. Το Corte d'appello di Milano (εφετείο Μιλάνου, Ιταλία) δέχθηκε το αίτημα αυτό στις 22 Μαρτίου 2019.
- 17 Ο ΧC τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση στη Γερμανία από τις 23 Ιουλίου 2019 έως τις 11 Φεβρουαρίου 2020 δυνάμει του εντάλματος σύλληψης που είχε εκδώσει στις 5 Νοεμβρίου 2018 το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig). Εντός του χρονικού αυτού διαστήματος, το Landgericht Braunschweig (κακουργιοδικείο Braunschweig, Γερμανία), με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2019, καταδίκασε τον ΧC για τις πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης που τελέστηκαν στην Πορτογαλία το 2005. Του επέβαλε στερητική της ελευθερίας ποινή συνολικής διάρκειας επτά ετών, συνυπολογιζόμενης της ποινής που επιβλήθηκε από το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) της 6ης Οκτωβρίου 2011. Ο συνολικός χρόνος της προσωρινής κράτησης του ΧC στην Ιταλία προσμετρήθηκε στη συνολική ποινή.
- 18 Στις 21 Ιανουαρίου 2020 η πορτογαλική αρχή εκτέλεσης συμφώνησε για την εκτέλεση της συνολικής στερητικής της ελευθερίας ποινής που είχε επιβληθεί από το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) στις 6 Οκτωβρίου 2011. Ο ΧC βρίσκεται στη φυλακή από τις 12 Φεβρουαρίου 2020 στο πλαίσιο της εκτέλεσης της ποινής αυτής.
- 19 Ο ΧC άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά της από 16 Δεκεμβρίου 2019 απόφασης του Landgericht Braunschweig (κακουργιοδικείου Braunschweig). Ειδικότερα, αμφισβητεί το κύρος της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως αυτής υπό το πρίσμα του κανόνα της ειδικότητας ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 27 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584. Ο ΧC υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον η πορτογαλική αρχή εκτέλεσης δεν συναίνεσε στη δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης που τελέστηκαν στην Πορτογαλία το 2005, οι γερμανικές αρχές δεν μπορούσαν να ασκήσουν δίωξη εις βάρος του. Προβάλλει, ειδικότερα, ότι από την 1η Σεπτεμβρίου 2018 καλύπτεται χωρίς διακοπή από την προστατευτική ισχύ του κανόνα της ειδικότητας. Επομένως, κατά την άποψη του, κάθε δίωξη που κινήθηκε εις βάρος του από τις γερμανικές αρχές χωρίς την προηγούμενη συμφωνία της πορτογαλικής αρχής εκτέλεσης καθώς και όλες οι σχετικές διαδικαστικές πράξεις, όπως το ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig) στις 5 Νοεμβρίου 2018, είναι άκυρες.
- 20 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η επίλυση του ζητήματος αν το ως άνω ένταλμα σύλληψης μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ ή αν πρέπει, αντιθέτως, να ακυρωθεί εξαρτάται από το αν οι γερμανικές αρχές είχαν την εξουσία να ασκήσουν δίωξη κατά του ΧC για τις αξιόποινες πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης που τελέστηκαν στην Πορτογαλία το 2005.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 [...] την έννοια ότι ο κανόνας της ειδικότητας δεν αντιτίθεται σε μέτρο περιοριστικό της ελευθερίας ενός προσώπου για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, όταν ο παραδοθείς εγκατέλειψε οικειοθελώς μετά την παράδοση το έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, αργότερα παραδόθηκε ξανά στο έδαφος του κράτους μέλους

έκδοσης του εντάλματος από άλλο κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει νέου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και το δεύτερο κράτος μέλος εκτέλεσης έχει συγκατατεθεί στη δίωξη, την καταδίκη και την εκτέλεση της ποινής για την άλλη αξιόποινη πράξη;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 22 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 23 Προς στήριξη του αιτήματός του, το δικαστήριο αυτό εκθέτει ότι ο ΧC εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή στην οποία καταδικάστηκε με την απόφαση του Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) της 6ης Οκτωβρίου 2011. Εντούτοις, κατά το αιτούν δικαστήριο, το ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig) στις 5 Νοεμβρίου 2018 συνιστά πρόσθετο λόγο κράτησης του ενδιαφερομένου και ενδέχεται να έχει ως συνέπεια τον περιορισμό των ευεργετικών μέτρων που μπορούν να ληφθούν όσον αφορά την εκτέλεση της ποινής που του επιβλήθηκε.
- 24 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι ο ΧC θα έχει εκτίσει, στις 7 Ιουνίου 2020, τα δύο τρίτα της ποινής που απήγγειλε εις βάρος του στις 6 Οκτωβρίου 2011 το Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείο Niebüll) και, ως εκ τούτου, θα του επιτρέπεται να υποβάλει αίτημα αναστολής του υπολοίπου της ποινής αυτής υπό όρους. Ως προς το ζήτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο, αφενός, διευκρινίζει ότι το ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig) στις 5 Νοεμβρίου 2018 μπορεί να αποτελέσει κώλυμα για την αναστολή εκτέλεσης της εν λόγω ποινής. Αφετέρου, σε περίπτωση χορήγησης τέτοιας αναστολής, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι η επίλυση του ζητήματος του κύρους του εν λόγω εντάλματος σύλληψης είναι καθοριστική ως προς το αν μπορεί να συνεχιστεί η προσωρινή κράτηση που διατάχθηκε βάσει του εντάλματος αυτού.
- 25 Διαπιστώνεται συναφώς, πρώτον, ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς στους οποίους αναφέρεται ο τίτλος V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, η ως άνω προδικαστική παραπομπή μπορεί να υπαχθεί στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 26 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο του επείγοντος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Περαιτέρω, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμάται όπως αυτή εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξέτασης του αιτήματος για υπαγωγή της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 27 Εν προκειμένω, αφενός, μολονότι δεν αμφισβητείται ότι έως την ως άνω ημερομηνία ο ΧC στερούνταν την ελευθερία του βάσει της απόφασης του Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείου Niebüll) της 6ης Οκτωβρίου 2011, εντούτοις το ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε το Amtsgericht Braunschweig (πλημμελειοδικείο Braunschweig) στις 5 Νοεμβρίου 2018 μπορεί επίσης να δικαιολογήσει την κράτηση του ΧC. Αφετέρου, η διατήρηση του εντάλματος αυτού σε ισχύ μπορεί να περιορίσει κατ' αποτέλεσμα τα ευεργετικά μέτρα που μπορούν να ληφθούν όσον αφορά την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του έχει επιβληθεί, να επηρεάσει την απόφαση σχετικά με την υπό όρους αναστολή της εκτέλεσής της και, στην περίπτωση που χορηγηθεί η αναστολή αυτή, να αποτελέσει τη μοναδική νομική βάση για τη συνέχιση της κράτησης του ΧC.

- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 25 Μαΐου 2020 το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να κάνει δεκτό το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου περί εφαρμογής επί της παρούσας προδικαστικής παραπομπής της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 29 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, ο κανόνας της ειδικότητας τον οποίο προβλέπει η παράγραφος 2 δεν αντιτίθεται σε περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο που λαμβάνεται κατά προσώπου, εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ένα πρώτο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, για πράξεις διαφορετικές και προγενέστερες από εκείνες οι οποίες δικαιολόγησαν την παράδοσή του κατ' εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος, στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό εγκατέλειψε εκουσίως το έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης του πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και παραδόθηκε σε αυτό κατ' εκτέλεση δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε μετά από την ως άνω αναχώρηση προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, εφόσον, στο πλαίσιο του δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσής του συμφώνησε για την επέκταση της δίωξης και στις πράξεις για τις οποίες λήφθηκε το ως άνω περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο.
- 30 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα, πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι το δίκαιο της Ένωσης στηρίζεται στη θεμελιώδη παραδοχή ότι κάθε κράτος μέλος αποδέχεται από κοινού με τα λοιπά κράτη μέλη και αναγνωρίζει ότι τα εν λόγω κράτη αποδέχονται από κοινού με αυτό μια σειρά κοινών αξιών επί των οποίων στηρίζεται η Ένωση, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2 ΣΕΕ. Η παραδοχή αυτή συνεπάγεται και δικαιολογεί την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των εν λόγω αξιών και, επομένως, ως προς την τήρηση του δικαίου της Ένωσης που υλοποιεί τις αξίες αυτές [απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 31 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 5, έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως, η οποία είχε υπογραφεί στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957, από σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως [απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 32 Ως εκ τούτου, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 κατατείνει, μέσω της καθιέρωσης ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση να καταστεί χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 33 Στον ρυθμιζόμενο από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 τομέα, η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 6, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της ως άνω αποφάσεως-πλαίσιου, που θεσπίζει τον κανόνα κατά τον οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και

σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας αυτής αποφάσεως-πλαisiού. Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο για τους εξαντλητικούς προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584 λόγους μη εκτελέσεως [απόφαση της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 34 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι, αφενός, κατόπιν του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η εισαγγελία Flensburg για την εκτέλεση της από 6 Οκτωβρίου 2011 απόφασης του Amtsgericht Niebüll (πλημμελειοδικείου Niebüll), η ιταλική αρχή εκτέλεσης συμφώνησε για την εκτέλεση της απόφασης αυτής στις 10 Οκτωβρίου 2018 πριν παραδώσει τον ΧC στις γερμανικές αρχές στις 18 Οκτωβρίου 2018. Αφετέρου, από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι το Corte d'appello di Milano (εφετείο Μιλάνου), κατόπιν αιτήματος που υπέβαλε στις 12 Δεκεμβρίου 2018 η εισαγγελία Braunschweig σχετικά με την άσκηση δίωξης κατά του ΧC για τις πράξεις του βιασμού διακεκριμένης μορφής και της ληστρικής εκβίασης, έδωσε τη συγκατάθεσή του για τη δίωξη των πράξεων αυτών στις 22 Μαρτίου 2019.
- 35 Όσον αφορά το άρθρο 27 της απόφασης-πλαisiού 2002/584, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, μολονότι τα άρθρα 27 και 28 της εν λόγω απόφασης-πλαisiού παρέχουν στα κράτη μέλη συγκεκριμένες αρμοδιότητες κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, οι εν λόγω διατάξεις, καθόσον θεσπίζουν κανόνες που παρεκκλίνουν από την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως που τίθεται με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαisiού, δεν μπορούν να ερμηνεύονται με τρόπο που να παρεμποδίζει την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει η απόφαση-πλαίσιο, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση και την επιτάχυνση των παραδόσεων μεταξύ των δικαστικών αρχών των κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη της αμοιβαίας εμπιστοσύνης που πρέπει να υπάρχει μεταξύ τους (πρβλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, West, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, σκέψη 77).
- 36 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 27, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαisiού 2002/584 προβλέπει τον κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με τον οποίο πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.
- 37 Κατ' αρχάς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, από τη γραμματική ερμηνεία της διάταξης αυτής προκύπτει ότι ο εν λόγω κανόνας συνδέεται στενά με την παράδοση κατ' εκτέλεση συγκεκριμένου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στο μέτρο που το γράμμα της διάταξης αυτής αναφέρεται στην «παράδοση» στον ενικό.
- 38 Εν συνεχεία, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 37 των προτάσεών του, η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τη συστηματική ερμηνεία της εν λόγω διάταξης. Πράγματι, τόσο το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2002/584, το οποίο ορίζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης υπό το πρίσμα του ειδικού σκοπού που αυτό επιδιώκει, όσο και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαisiού, το οποίο απαιτεί να προσδιορίζονται με ακρίβεια σε κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης η φύση και ο νομικός χαρακτηρισμός των αξιόποινων πράξεων τις οποίες αφορά και να περιγράφονται οι περιστάσεις υπό τις οποίες αυτές τελέστηκαν, υποδηλώνουν ότι ο κανόνας της ειδικότητας συνδέεται με την εκτέλεση συγκεκριμένου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 39 Ο κανόνας αυτός συνδέεται με την κυριαρχία του κράτους μέλους εκτελέσεως και παρέχει στον καταζητούμενο το δικαίωμα να μη διωχθεί, να μην καταδικαστεί ή να μη στερηθεί την ελευθερία του παρά μόνο για την αξιόποινη πράξη για την οποία παραδόθηκε (απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2008, Leymann και Pustovarov, C-388/08 PPU, EU:C:2008:669, σκέψεις 43 και 44).
- 40 Πράγματι, το κράτος μέλος έκδοσης που επιθυμεί να ασκήσει δίωξη εις βάρος ορισμένου προσώπου ή να το καταδικάσει για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, υποχρεούται βάσει του

κανόνα αυτού να λάβει τη συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο να σφετεριστεί το πρώτο κράτος μέλος αρμοδιότητες οι οποίες θα μπορούσαν να ασκηθούν από το κράτος μέλος εκτέλεσης και να υπερβεί τις εξουσίες του έναντι του διωκόμενου. Κατά το μέτρο που ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποσκοπεί στην παράδοση του ενδιαφερομένου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος για τις συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις που αναγράφονται σε αυτό, μέσω της αναγκαστικής μεταγωγής του στο έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης, ο κανόνας της ειδικότητας είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την εκτέλεση συγκεκριμένου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης το οποίο έχει σαφώς καθορισμένο περιεχόμενο.

- 41 Επομένως, ο κανόνας της ειδικότητας που θα μπορούσε να προβληθεί στο πλαίσιο της πρώτης παράδοσης του ΧC από τις πορτογαλικές αρχές εκτέλεσης δεν ασκεί επιρροή στην επάνοδο του ΧC στο γερμανικό έδαφος δυνάμει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εξέδωσε η εισαγγελία Flensburg στις 19 Σεπτεμβρίου 2018. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 50 των προτάσεών του, η μη εφαρμογή του κανόνα της ειδικότητας δυνάμει του πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε από την εισαγγελία Αννόβερου στις 23 Αυγούστου 2016 δεν απορρέει από κάποια από τις εξαιρέσεις του άρθρου 27, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, αλλά από το γεγονός ότι η διαφορά της κύριας δίκης εντάσσεται πλέον στο πλαίσιο της εκτέλεσης του δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε κατά του ΧC από την εισαγγελία Flensburg στις 19 Σεπτεμβρίου 2018.
- 42 Υπό τις συνθήκες αυτές, αν, για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου, προς έκτιση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, απαιτούνταν η συγκατάθεση τόσο της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του κράτους μέλους που είχε παραδώσει τον καταζητούμενο δυνάμει ενός πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όσο και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του κράτους μέλους που παρέδωσε τον εν λόγω καταζητούμενο δυνάμει ενός δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, θα δημιουργούνταν προσκόμματα στην αποτελεσματικότητα της διαδικασίας παράδοσης και, ως εκ τούτου, θα διακυβευόταν η επίτευξη του σκοπού της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως αυτός προκύπτει από την πάγια νομολογία που εκτίθεται στη σκέψη 35 της παρούσας απόφασης.
- 43 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, ο ΧC εγκατέλειψε εκουσίως το γερμανικό έδαφος αφού εξέτισε στο εν λόγω κράτος μέλος την ποινή στην οποία καταδικάστηκε για τις πράξεις τις οποίες αφορούσε το πρώτο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που είχε εκδώσει η εισαγγελία Αννόβερου στις 23 Αυγούστου 2016, δεν δικαιούται πλέον να επικαλεστεί τον κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά το πρώτο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Στο πλαίσιο αυτό, μπορεί να επικαλεστεί τον κανόνα της ειδικότητας μόνον όσον αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από την εισαγγελία Flensburg στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 και εκτελέστηκε από την ιταλική αρχή εκτέλεσης.
- 44 Ως προς το ζήτημα αυτό, από το άρθρο 27 παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 προκύπτει ότι ο κανόνας της ειδικότητας που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του ως άνω άρθρου δεν έχει εφαρμογή όταν η δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε τον ενδιαφερόμενο δίνει τη συγκατάθεσή της για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση προς τον σκοπό της εκτελέσεως ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.
- 45 Κατά το μέτρο που, όπως προκύπτει από τη σκέψη 43 της παρούσας απόφασης, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, η μόνη κρίσιμη παράδοση για να εκτιμηθεί η τήρηση του κανόνα της ειδικότητας είναι η πραγματοποιηθείσα βάσει του δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η συγκατάθεση που απαιτείται από το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 πρέπει να δοθεί μόνον από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους που παρέδωσε τον καταζητούμενο βάσει του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

- 46 Κατά συνέπεια, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλασιού 2002/584, ο κανόνας της ειδικότητας τον οποίο προβλέπει η παράγραφος 2 δεν αντιτίθεται σε περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο που λαμβάνεται κατά προσώπου, εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ένα πρώτο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, για πράξεις διαφορετικές και προγενέστερες από εκείνες οι οποίες δικαιολόγησαν την παράδοσή του κατ' εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος, στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό εγκατέλειψε εκουσίως το έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης του πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και παραδόθηκε σε αυτό κατ' εκτέλεση δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε μετά από την ως άνω αναχώρηση προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, εφόσον, στο πλαίσιο του δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσής του συμφώνησε για την επέκταση της δίωξης και στις πράξεις για τις οποίες λήφθηκε το ως άνω περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 47 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ο κανόνας της ειδικότητας τον οποίο προβλέπει η παράγραφος 2 δεν αντιτίθεται σε περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο που λαμβάνεται κατά προσώπου, εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ένα πρώτο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, για πράξεις διαφορετικές και προγενέστερες από εκείνες οι οποίες δικαιολόγησαν την παράδοσή του κατ' εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος, στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό εγκατέλειψε εκουσίως το έδαφος του κράτους μέλους έκδοσης του πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και παραδόθηκε σε αυτό κατ' εκτέλεση δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε μετά από την ως άνω αναχώρηση προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, εφόσον, στο πλαίσιο του δεύτερου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσής του συμφώνησε για την επέκταση της δίωξης και στις πράξεις για τις οποίες λήφθηκε το ως άνω περιοριστικό της ελευθερίας μέτρο.

(υπογραφές)